Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 25 czerwca 1878.

58.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 18 czerwca 1878,

o wypłacie kuponów od obligacyj jednorakiego długu państwa, od obligacyj renty złotej i od obligacyj pożyczki loteryjnej z r. 1854 i 1860.

Kupony od obligacyj jednorakiego długu państwa i od obligacyj renty złotej, wypuszczonych w obieg na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 35) wypłacane będą na przyszłość także we wszystkich c. k. urzędach podatkowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych w tym samym sposobie, który w §. 4 obwieszczenia z dnia 28 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 158) a względnie w §. 4 obwieszczenia z dnia 27 stycznia 1877 (Dz. u. p. Nr. 8) przepisany został do wypłaty takich kuponów w c. k. kasach krajowych, tamże wskazanych.

W podobnym sposobie kupony od obligacyj pożyczki loteryjnej z r. 1854 i 1860 wypłacane będą nadal także w c. k. kasach krajowych, które w powyższem obwieszczeniu z dnia 28. grudnia 1868 są wskazane i we wszystkich c. k. urzędach podatkowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Pretis r. w.

59.

Ustawa z dnia 22 czerwca 1878,

o uregulowaniu stosunków osobistych i służbowych sług cywilnych rządowych, do siły zbrojnej należących, pod względem obowiązku ich do czynnej służby w wojsku stałem, marynarce wojennej, obronie krajowej lub pospolitem ruszeniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Przez sługi cywilne rządowe w duchu ustawy niniejszej rozumieją się wszyscy przez cywilny rząd państwa (choćby tylko tymczasowo) za przysięgą służbową, z prawem do emerytury lub prowizyi mianowani, którzy pobierają stałe płace bezpośrednio z funduszów państwa, tudzież osoby prawnie na równi z niemi zostające, jakoteż funkcyonaryusze tacy przeniesieni na spoczynek stały lub czasowy.

Funkcyonaryusze funduszów publicznych, przez Rząd zawiadywanych, tak czynni jak i w stan spoczynku przeniesieni, zostają na równi ze sługami cywilnymi rządowymi.

§. 2.

Obowiązek stawienia się — wyjąwszy przypadek stawienia z urzędu, stosownie do §-fu 46 ustawy z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151) o służbie wojskowej, — dobrowolne wstąpienie jako oficer do obrony krajowej nie czynnej, tudzież okoliczność, że jednoroczna służba pod bronią w obronie krajowej lub ze strony jednorocznego ochotnika jeszcze się nie zaczęła, jakoteż obowiązek służby wojskowej trwający dalej po wysłużeniu pod bronią czasu przepisanego, nie stanowią przeszkody nie dozwalającej przyjęcia do służby cywilnej rządowej.

§. 3.

Wstąpienie dobrowolne sługi cywilnego rządowego do związku armii, zobowiązujące do służby pod bronią dłużej niż rok trwającej, pociąga za sobą wystąpienie ze służby cywilnej rządowej.

Atoli wstępujący dobrowolnie w razie wojny i na czas tejże do czynnej służby wojskowej, mogą zatrzymać posadę cywilną, co jednak zależy od pozwolenia właściwej do tego Władzy cywilnej, która odmówić go nie może, wyjąwszy niezbędność stosunkami służbowemi uzasadnioną.

§. 4.

Słudzy cywilni rządowi należący do siły zbrojnej, gdy zostaną powołani do czynnej służby wojskowej (jakoteż do czynnej służby w pospolitem ruszeniu) nie potrzebują urlopu.

Gdy powołany zostaje na urlopie udzielonym mu przez Władzę cywilną, urlop ustaje natychmiast w skutek powołania.

§. 5.

Podczas czynnej służby wojskowej:

a) w celu własnego wykształcenia się pod względem wojskowym w okresie wyznaczonym ustawą na wykształcenie rekrutów,

b) z powodu peryodycznych ćwiczeń wojskowych,

c) w razie uruchomienia, i

d) w razie powołania pospolitego ruszenia,

każdy sługa cywilny rządowy zatrzymuje swoję posadę cywilną i stopień w służbie cywilnej.

Służba wojskowa tego rodzaju ani nie wstrzymuje posuwania się w służbie cywilnej rządowej ani nie przerywa pięciolecia wysłużyć się mającego dla otrzymania wyższej płacy.

Podczas czynnej służby wojskowej celem odbycia ustawowej służby pod bronią, zabezpieczona będzie każdemu słudze cywilnemu rządowemu posada cywilna tej samej kategoryi i w tej samej klasie stopnia służbowego, jednakże przerywa się pięciolecie wysłużyć się mające dla otrzymania wyższej płacy, wyjąwszy czas istnienia uruchomienia wzmiankowany pod *c)*.

Rok wojenny w duchu §-fu 10 ustawy z dnia 27 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 158) liczony będzie wprawdzie do ogólnego czasu służby, lecz nie do pięciolecia potrzebnego do uzyskania większej płacy w czynnej służbie cywilnej.

Zasady przyjęte co do pięciolecia stosowane będą w tej samej myśli do uzyskania innych podwyższeń płacy zawisłych od wysłużenia pewnego czasu (np. dodatków dziesięcioletnich).

§. 6.

Do sług cywilnych rządowych, do czynnej służby wojskowej powołanych, stosowane będą te przepisy o należytościach, które tyczą się wojska stałego, marynarki wojennej i obrony krajowej a względnie pospolitego ruszenia.

We względzie płac przywiązanych do ich służby cywilnej rządowej, obowiązują przepisy następujące:

1. Na czas czynnej służby wojskowej wzmiankowanej w §. 5 pod *a)*, *b)* i *d)* płace nieobciążalne, do służby cywilnej przywiązane, nie mają być ani całkiem ani częściowo zawieszone.

Co się tyczy płac obciążalnych stosowany będzie przepis tyczący się sług cywilnych rządowych będących na urlopie.

2. Na czas służby wojskowej pod bronią która na mocy ustawy trwać ma rok jeden lub dłużej, wykreślić należy wszelkie płace cywilne.

3. W razie uruchomienia (§. 5 lit. *c)* słudzy cywilni rządowi, do czynnej służby wojskowej powołani, dopóki należą do stanu żołnierzy nie oficerów, pobierać będą w zupełności płace przywiązane do ich posady cywilnej, a liczyć się mające do emerytury lub prowizyi, auskultanci, praktykanci, elewi i aspiranci, swoje adjuta.

Tym, którzy utrzymują własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem, zabezpiecza się pobieranie nadal wszystkich płac nieobciążalnych, natomiast niemają prawa do zaopatrzeń dla rodzin, ustanowionych przepisami o płacach wojskowych.

Od tych dobrodziejstw wyjętymi są tylko ci, którzy nie uczynili jeszcze zadość przepisanemu ustawą obowiązkowi jednorocznej lub dłużej trwać mającej służby pod bronią.

4. Słudzy cywilni rządowi, należący do pobierających płacę wojskową, dostawać będą podczas czynnej służby wojskowej w razie uruchomienia:

a) w każdym razie trzecią część płac cywilnych do emerytury lub prowizyi liczyć się mających a względnie trzecią część adjutum;

b) jeżeli płaca wojskowa (bez dopłat), nie licząc trzeciej części płacy cywilnej pod *a)* wzmiankowanej, nie dochodzi całkowitej kwoty płac cywilnych, kwotę tych ostatnich potrzebną do wyrównania różnicy.

Jeżeli płaca wojskowa wynosi tyle co cywilna, lub więcej, wypłata tej ostatniej ustaje na czas trwania pierwszej, z wyjątkiem pozostawionej trzeciej części.

c) Ci słudzy cywilni rządowi, którzy utrzymują własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem, pobierać nadto będą nawet dodatek służbowy, dodatek na mieszkanie i należytości w naturze a natomiast nie mają prawa do zaopatrzeń dla rodzin ustanowionych przepisami o płacach wojskowych.

Nadto takim sługom cywilnym rządowym, od ich płacy cywilnej, żołdu lub adjutum, tylko wtedy i tylko o tyle można w myśl lit. *b)* odciągać, o ile te płace cywilne razem z wojskową wynoszą więcej niż 1200 zł. rocznie.

§. 7.

Byli słudzy cywilni rządowi, pozostający w stanie spoczynku stałym lub czasowym pobierać będą podczas czynnej służby wojskowej należące się im podług regulaminu płace wojskowe a nadto i swoję emeryturę cywilną bez żadnego uszczuplenia.

§. 8.

Na wymiar należytości cywilnej, podług §-fu 6-go przypadającej, nie wywiera to żadnego wpływu, jeżeli ktoś, pełniąc bez przerwy czynną służbę wojskową w stanie pobierających płacę, posunął się podczas tejże na wyższą płacę wojskową.

§. 9.

Co się tyczy prawa do zaopatrzenia należącego się sługom cywilnym rządowym z powodu ich służby wojskowej, w tej mierze stanowi ustawa z dnia 27 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 158).

O ile słudzy cywilni rządowi nie wysłużyli jeszcze całkowitych lat 10, niezdatność ich do służby wojskowej i cywilnej następująca podczas czynnej służby wojskowej, a względnie równoczesna niezdatność do zarobkowania w stanie cywilnym (§§. 6 i 82 ustawy powyższej) uważana być ma pod względem prawa do zaopatrzenia tak samo, jak niezdatność do zarobkowania spotykająca takiego sługę cywilnego rządowego w czynnościach urzędowych (§. 5 przepisu o emeryturach z dnia 26 marca 1781).

§. 10.

Wdowom i sierotom po sługach cywilnych rządowych, zmarłym podczas pełnienia służby wojskowej, zachowuje się prawo do należytości przypadających stosownie do całkowitego czasu który zmarły wysłużył.

Gdyby przepisy wojskowe i cywilne, tyczące się prawa wdów i sierót do wynagrodzenia, różniły się od siebie, w każdym razie zastosowane być ma postępowanie korzystniejsze, i w każdym przypadku na etacie emerytalnym wojskowym ciężyć ma tylko zaopatrzenie przypadające podług przepisów wojskowych za policzalny czas służby wojskowej, na etacie zaś emerytalnym cywilnym nadwyżka przypadająca podług przepisów o emeryturach cywilnych na podstawie łącznego czasu służby.

§. 11.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

§. 12.

Wykonanie polecam całemu ministerstwu, które w tej mierze porozumieć się ma z Moim ministrem wojny państwa.

Schönbrunn, dnia 22 czerwca 1878.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.